

В. М. Матвієнко

Забігайло Володимир Костянтинович

ЗАБІГАЙЛО Володимир Костянтинович (27. 05. 1944, Київ – 21. 03. 2005, там само) – правознавець, дипломат. Син [К. Забігайла](#). Доктор юридичних наук (1983), професор (1990). Закін. Київський університет (1967). Працював у Інституті держави і права АН УРСР (Київ, 1967–88); у 1988–92 – заступник директора з наукової роботи, водночас 1989–92 і 1996–2003 – завідувач кафедри порівнял. правознавства Інституту міжнар. відносин Київ. університету; 1992–95 – радник з політико-правових питань Посольства України у США; 1998–99 – заступник Міністра юстиції України; від 2003 – Надзвич. і Повноваж. Посол України в Респ. Кенія; водночас від 2004 – постій. представник України при Програмі ООН з довкілля. Досліджував теор. проблеми ролі права в сучас. суспільстві, співвідношення права і суспільства, його вплив на діяльність держави.

Основні праці

Право и общество. Новые проблемы и методы буржуазного правоведения. К., 1981; Демократія, право і свободи: реальність і ідеологічні міфи. К., 1983 (співавтор); Порівняльне правознавство: теорія і метод розвитку правової системи України // Проблеми гармонізації законодавства України з міжнар. правом. К., 1988; Право на права. К., 1989; Право – інструмент входження України до Європейського Союзу // Влада і політика. 2000. № 23.

Рекомендована література

1. Забігайло Володимир Костянтинович // ПЧ. 2004. № 9.

Бібліографічний опис:

Забігайло Володимир Костянтинович / В. М. Матвієнко // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17179>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).